

BŘEZEN/MARCH
časopis krajské rodiny v New Yorku

ZVON
2015

Spring in New York
March 20th 2015
We all wish....

Anděl PRAVDIVOSTI

(Poselství shůry, Anselm Grün
vydalo Karmelitánské nakladatelství
v Kostelním Vydří 2002)

Pravdivým nazýváme člověka ryzího, bezelstného. Ježíš praví o Natanaelovi: “Hle, pravý Izraelita, v němž není lsti” (Jan 1,47). Není vypočítavý, žije ze své vnitřní pravdy. Je prost intrik, diplomacie a úvah o tom, jak sebe druhým lépe prodat. Žije v harmonii sám se sebou. Je ryzí. Říká, co si myslí, a jedná podle toho, co cítí v srdci. Vždycky víme, na čem s ním jsme. Své myšlenky a city před námi netají. Nemá strach, že ho prokoukneme. Je sám sebou, protože stojí za vším, co je v něm. Nic neskrývá, protože nemá co, protože všechno v něm smí být.

Pravdivý člověk je zároveň vždycky svobodný, protože jedině pravda nás osvobozuje. Kolik lidí dnes jde z cesty své pravdě. Mají strach čelit skutečnosti svého srdce. Zmocňuje se jich panika, mají-li někdy být tiší. Mohlo by se v nich přece vynořit něco nepřijemného. Proto musejí být ustavičně v akci. Jsou věčnými štvanci. To nejhorší, co je může potkat, je chvíle, kdy se nic neděje, protože to by se mohla na světlo prodat jejich pravda. Kdo se vyhýbá své pravdě, spotřebuje mnoho energie, aby ji skryl před druhými. Ustavičně přemítá o tom, co si asi o něm myslí okolí! Tak si láme hlavu, co má říci, aby uspěl u druhých. Co by si jinak pomysleli o jeho psychice, o jeho potlačených pudech, o jeho komplexech! Úzkostlivě váží každé slovo, aby nevyšel najevo nějaký jeho neurotický komplex nebo potlačovaná stinná stránka.

V řečtině znamená aletheia - pravda - holé, nezakryté bytí. Závoj je odhalen a my vidíme holou realitu - bytí. Kdo pravdivě žije a nic neskrývá, u toho vystupuje na povrch jeho pravé já. Anděl pravdivosti ti chce opětovně otvírat oči pro realitu, protože snímá roušku, jež všechno zahaluje, osvobodí tě od brýlí, jimiž všechno vidíš. Možná máš brýle, které ti vše zkreslují, a ty vnímáš jen negativní věci. Anebo máš na nose brýle růžové a nechceš vidět lidi s jejich problémy. Něco si namlouváš, abys mohl žít pohodlněji. Anděl pravdivosti ti vezme oboje, protože ti skutečnost zkreslují, a ukáže ti ji v pravém světle. “Pošle-li k nějaké duši svého anděla Bůh, pak tato duše vpravdě prozře,” píše Mistr Eckhart.

Pravdivý člověk nás nutí obrátit se čelem k pravdě vlastního srdce. V jeho blízkosti se nelze skrývat, ale my se ani schovávat nemusíme, protože najdeme odvahu ukázat svou tvář. Jakmile promluvil Ježíš, nemohli se už skrývat nečistí duchové, kteří zakalují lidského ducha temnými myšlenkami a jedovatými city. Slovem Ježíšovým jsou vytaženi na světlo. Tak nám to líčí Marek. Když Ježíš poprvé káže v synagóze, vykřikne náhle nečistý duch jakéhosi muže. Cítí totiž, že se už nemůže

skrývat za kritickými a ironickými výroky. Musí čelit pravdě, což pro něho znamená, že z toho muže musí vyjít a dát mu svobodu (srv. Mk 1,23nn). Ježíšova pravdivost osvobozuje lidi od nečistých duchů, kteří deformují a falšují pravdu. Jsou uzdravováni a stávají se z nich pravdiví, ryzí lidé.

Přeji ti anděla pravdivosti, abys mohl být takový, jaký v jádru své bytosti jsi, abys byl s to osvobodovat lidi ve svém okolí k pravdě. Pravda také znamená soulad předmětu a poznání, věci a rozumu. Přeji ti, abys žil zcela a naprosto v souladu sám se sebou i se svou životní realitou.

SESTRA SEKRETÁŘKY NAŠEHO biskupa Paula Sancheze zemřela na Popeleční středu. Několik měsíců před tím měla bolesti rukou. Tři týdny před Popeleční středou ji lékaři zjistili rakovinu plic.

Dalí ji kolem šesti týdnů života. Před tím nebyla vůbec nemocná, všechno bylo zdánlivě v pořádku. Neznal jsem ji, jenom prosba sekretářky o modlitbu za Anitu mě s ní duchovně spojuje. Nevím, co je pro člověka lepší - znát aspoň přibližně hodinu, kdy se musí rozloučit s tímto světem, nebo ne? Umřít po krátké nemoci nebo náhle? Další otázka vyvstane, jak je na smrt svého nejbližšího připravena nebo nepřipravena rodina. Velice smutné a srdcervoucí je odchod někoho, kdo teprve stál na začátku svého života. Znal jsem jednu křesťanskou rodinu, která se úpěnlivě modlila za své dítě, které bylo vážně nemocné. Bůh "nevyslyšel" jejich prosby a dítě zemřelo. Tato údalost zasáhla jejich víru a oni přestali chodit do kostela. Doufám, že později najdou cestu zpět. Je velice těžké mluvit o smrti a dávat naději druhým, když se nás to netýká. A přece mluvíme o smrti jako o vstupní bráně setkání s Bohem Stvořitelem. Jinak to prostě nejde. Máme se na smrt připravovat a také ty, kteří nás přežijí.

Někde jsem četl, že Bůh povolává ve své moudrosti a prozíravosti člověka z tohoto světa tehdy, aby to bylo nejlepší pro něho i pro jeho příbuzné. Nevím, snad..... Co ale říci na ty miliony židů, křesťanů a dalších, kteří zemřeli v plynových komorách.

Postní doba je příprava na Velikonoce. Příprava na událost, kdy Bůh Ježíš zemřel a vstal z mrtvých, abych já mohl znovu žít. Nechtějme pochopit smrt, ale Boží lásku k lidskému stvoření.

Přeji Vám hezký čas strávený s časopisem ZVON.

Fr. Antonín

The Joy of the GOSPEL

from apostolic exhortation
EVANGELII GAUDIUM
of the Holy Father Francis

A MOTHER WITH AN OPEN HEART

A Church which “goes forth” is a Church whose doors are open. Going out to others in order to reach the fringes of humanity does not mean rushing out aimlessly into the world. Often it is better simply to slow down, to put aside our eagerness in order to see and listen to others, to stop rushing from one thing to another and to remain with someone who has faltered along the way. At times we have to be like the father of the prodigal son, who always keeps his door open so that when the son returns, he can readily pass through it.

The Church is called to be the house of the Father, with doors always wide open. One concrete sign of such openness is that our church doors should always be open, so that if someone, moved by the Spirit, comes there looking for God, he or she will not find a closed door. There are other doors that should not be closed either. Everyone can share in some way in the life of the Church; everyone can be part of the community, nor should the doors of the sacraments be closed for simply any reason. This is especially true of the sacrament which is itself “the door”: baptism. The Eucharist, although it is the fullness of sacramental life, is not a prize for the perfect but a powerful medicine and nourishment for the weak. These convictions have pastoral consequences that we are called to consider with prudence and boldness. Frequently, we act as arbiters of grace rather than its facilitators. But the Church is not a tollhouse; it is the house of the Father, where there is a place for everyone, with all their problems.

If the whole Church takes up this missionary impulse, she has to go forth to everyone without exception. But to whom should she go first? When we read the Gospel we find a clear indication: not so much our friends and wealthy neighbors, but above all the poor and the sick, those who are usually despised and overlooked, “those who cannot repay you” (Lk 14:14). There can be no room for doubt or for explanations which weaken so clear a message. Today and always, “the poor are the privileged recipients of the Gospel,” and the fact that it is freely preached to them is a sign of the kingdom that Jesus came to establish. We have to state, without mincing words, that there is an inseparable bond between our faith and the poor. May we never abandon them.

KOMUNISMUS JE MRTVÝ, JE ALE TŘEBA SE Z NĚJ POUČIT

Zpracováno podle knihy:
Václav Dvořák, Čím to je, že jste tak klidný?
Vydalo Karmelitánské nakladatelství
převzato z www.vira.cz

Mons. Václav Dvořák

Komunisté setřeli rozdíl mezi dobrem a zlem, Vývolali v lidech zamlžené svědomí...

Mnozí se domnívají, že nejhorší na komunismu jsou miliony mrtvých lidí z komunistických koncentračních táborů, hrůzyplné příběhy zbarvené krví tělesně ztýraných i duševně trýzněných, zplundrovaná ekonomika a zničené životní prostředí. Ale není tomu tak! Radikálním zločinem komunismu kupodivu není jen zabíjení a devastace. Zločinem komunismu je zlomení důstojnosti života, setření rozdílu mezi dobrem a zlem, zamlžení svědomí, které už neví, kdy nás má varovat... Zločinem komunismu je nejistota, s níž se blížíme ke komukoliv, protože jsme všichni učiněni stejnými, matnými a nevypočitatelnými. Zločinem komunismu je to, že lidi uvedl do pekla všeobecné nedůvěry.

Společnost zbavená smyslu pro právní řád je dnes velmi zranitelná nebezpečím liberální společnosti...

Společnost lidí dlouhodobě zbavená jakéhokoli kritéria, a tím i smyslu pro právní řád, je zcela otevřená nebezpečím, která se k ní nyní valí z liberální společnosti. Je nutné mít na paměti to, že formalismus „reálného socialismu“ vypěstoval ve společnosti mravní cynismus, na který navázal bezuzdný liberalismus svobodných devadesátých let, jenž nás zavalil a dodnes stále zavaluje množstvím morálního odpadu.

Oslnění iluzí

Existuje bohužel stále dost levicových intelektuálů, kteří při kritickém pohledu do západní společnosti dochází k tomu, že záchrana vzejde z velkých a čistých socialistických idejí. Oslnění touto iluzí nabývají přesvědčení, že ideje marxistického socialismu jsou ušlechtilé, ale jen nešťastnou náhodou v rukou Stalinů a Brežněvů vedly k hořkým koncům, které vlastně nemají se socialismem nic společného. Není tomu tak. Sama podstata komunismu je zvrácená!

Před 65 lety zemřel na následky mučení StB kněz

Josef Toufar

Po krutém mučení ve vazbě zemřel 25. února 1950 na následky prasklého žaludečního vředu v nemocnici v Praze kněz Josef Toufar. Venkovský farář z obce Číhošť na Havlíčkobrodsku se do hledáčku StB dostal poté, co se v prosinci 1949 při mši v jeho kostele údajně několikrát pohnul kříž na hlavním oltáři. Dodnes neobjasněný úkaz se prý později opakoval. Toufara zatkli a trýznili, dokud 23. února 1950 nepodepsal protokol, v němž se k činu přiznal.

Čtyři týdny byl trápen a sadisticky ubíjen k smrti (bití, elektrický proud a žízeň) ve valdické věznici. Na následky krutého zacházení dva dny po vynuceném přiznání přes veškerou péči lékařů zemřel. "Dělali jsme všechno, co bylo v lidských silách, ale toho člověka nebylo možno zachránit. Byl neobyčejně surovým způsobem utlučen k smrti. Řekl bych - jasná vražda!," řekl v roce 1968 jeden z operatérů František Mauer. Toufar byl v tajnosti pochován do hromadného hrobu v pražských Ďáblicích a příbuzným byla farářova smrt oznámena teprve o čtyři roky později. Toufarova jména však bylo propagandisticky zneužito ve filmu Běda tomu, skrze něhož přichází pohoršení a následném boji proti církvi.

Po roce 1989 byl za podíl na fyzickém týrání kněze Toufara odsouzen šéf tehdejší vyšetřovací skupiny StB zaměřené na tzv. číhošťský zázrak Ladislav Mácha. V listopadu 1999 jej pražský městský soud poslal na dva roky do vězení. Trest ale ze zdravotních důvodů nenastoupil. Toufarovo tělo bylo v listopadu loňského roku - dva týdny poté, co dostal in memoriam medaili Za zásluhy I. stupně, vyzvednuto z hrobu.

Konkrétní kroky v postní době, aneb staletími osvědčené prostředky na cestě obrácení:

Modlitba

Modlitbou se sblížíme s Bohem. Je příležitostí přezkoumat a probrat s Pánem vše důležité z našeho života. Modlitba je ale též projevem naší lásky k bližním, modlíme-li se za druhé, za známé i neznámé, za lidi, kterým tato služba může prospět.

Několik tipů:

- * Učiň si z modlitby zvyk: modli se ráno, večer, před jídlem.
 - * Modlete se společně v rodině, pro začátek alespoň při zvláštních příležitostech.
 - * Čti bibli: nejprve možná jen spontánně, později pravidelně.
 - * Vyprávěj o Bohu dětem.
 - * Účastni se liturgického života své farnosti: křížové cesty, bohoslužby smíření...
 - * Snaž se o dobré myšlenky, jsou předpokladem každého rozvoje.
- Modlitbou už je vědomý život v Boží přítomnosti

Půst

Postem zdaleka není myšleno jen odepření si jídla. Půst je zřeknutí se čehokoliv, co je v našem životě postradatelné, zbytečné nebo překážející, co nás spoutává. Skrze něj dáváme ve svém životě větší prostor Bohu a máme možnost více poznat sami sebe...

Několik tipů:

- * Cvič se ve zdrženlivosti: v jídle, pití, kouření, sledování televize, nakupování...
- * Dodržuj Popeleční středu a Velký pátek jako zvláštní dny půstu: jen jednou se najež dosyta a odřekni si maso.
- * Přinášej páteční oběť - může mít různé formy: zřeknutí se masa, omezení konzumu. To, co je díky této páteční oběti ušetřeno, by mělo přijít k dobru lidem v nouzi. Smyslu páteční oběti odpovídají také různé formy osobní a společné modlitby stejně jako služba a pomoc druhým.
- * Jako postní oběť dej stranou určitou částku peněz: pro hladovějící a jinak trpící. Zřeknutí znamená, když k nutkání "muset mít" řekneme ne. Zřeknutí se znamená svobodný, zodpovědný a uvědomělý život.

Almužna, činění dobra

"Almužnou", činěním dobra - tím, čeho se postem vzdáme, můžeme obohatit toho, kdo to potřebuje. Almužna může znamenat: dávat sebe, svůj čas, zájem, trpělivost, hmotné prostředky všem těm, kteří to potřebují. Počínaje vlastními dětmi, životními partnery, rodiči, až po lidi osamělé, nešťastné, trpící, únavné... Zřeknutím se něčeho ve prospěch bližních realizujeme základní přikázání lásky a ztotožňujeme se s Kristem.

Několik tipů:

- * Pomáhej druhým nést jejich nouzi a poznávej skrytou bídu.
- * Otevři uši i srdce pro malomyslné, bezradné a zoufalé.
- * Měj starost o staré, nemocné a postižené lidi.

České slovo almužna vzniklo z řeckého elemosyné, které znamená milosrdenství, milosrdný vztah. Dobro činíme už tehdy, když s druhými sdílíme čas a pozornost, radost i bolest.

Smíření

Několik tipů:

- * Připravuj se na smíření v myšlenkách. Smíření není především něco, co musí být protrpěno, ale něco, co musí být slaveno. Smíření s Bohem a s bližním je pramenem radosti.
- * Účastni se na slavení smíření bohoslužebnou formou: především při bohoslužbě pokání a ve svátosti smíření.
- * Nech v sobě působit smíření, které ti bylo dáno.
- * Sám nabízej smíření: učiň první krok k novému společnému začátku - objevuj v druhém to dobré - vzpomeň na to vše společně pěkné.

Smíření je postoj, který nás orientuje na Boha. Zakusit smíření znamená vyměnit zlo za spásu.

Oznámení o úmrtí

“Kdo v srdcích žije, neumírá”

František Hrubín

Dne 13. února 2015 zemřela v NY moje milovaná přítelkyně Eugenie Ledesky. Vyrůstala v Plzni, kde její rodina vlastnila hotel Continental. Do USA přišla s maminkou, když jí bylo 15 let. Její tatínek zahynul v roce 1944 při bombardování Plzně. Milovala svou adoptivní zemi a také srdcem zůstala věrná České zemi. V roce 1968, 21. srpna strhla v Rockefeller Center československou vlajku na protest proti sovětské okupaci. Hned se zapojila do práce pro Americký Fund for Czechoslovak Refugees. Neúnavně pomáhala s transporty uprchlíků z Kennedy Airport do New York City. Jistě hodně z nich si na ni s úctou vzpomenou a jsou jí vděční za první pomoc, kterou na půdě USA dostali. Z New Yorku se odstěhovala před 20 léty a usadila se v Upstate New York v krásném prostředí Adirondack, kde se věnovala charitativní činnosti.

Milada Hanák

1. února: Papež oznámil, že navštíví Sarajevo, hlavní město Bosny a Hercegoviny v sobotu 6. června 2015.

2. února: Biskup Cosmas Shi Enxiang zemřel v Číně na neznámém místě. Biskup podzemní (neoficiální) církve byl uvězněn před 14 lety čínským režimem. O smrti svého strýce se dozvěděla jeho neteř od oficiálních úřadů, aniž by byla informována kdy a kde její strýc zemřel.

3. února: Kongregace pro svatořečení oznámila, že papež František uznal arcibiskupa Oscara Romera za mučedníka.

11. února: Otec Mauro Armanino, misionář působící v Nigérii, řekl, že v zemi se šíří antikřesťanská nálada. Přesto, že vláda bojuje s extrémisty Boko Haram, napětí roste vůči skupinám, které nejsou muslimské.

12. února: S upřesněním, že vše je ještě ve vývoji, ředitel Tiskového střediska Apoštolského stolce P. Federico Lombardi oznámil možnost nového úřadu pro laiky a také pro životní prostředí.

14. února: Papež oficiálně jmenoval 20 nových kardinálů ze šesti kontinentů světa.

18. února: Popeleční středou zahájila celá katolická církev přípravu na Velikonoce.

21. února: Německá kancléřka Angela Merkelová navštívila papeže Františka.

23. února: Papež Koptské pravoslavné církve Theodoros II. rozhodl o zapsání 21 křesťanů zavražděných příslušníky Islámského státu do seznamu svatých, tzv. Synaxaria.

25. února: Indonésie je stát, který se rozkládá na 17 000 ostrovech s populací téměř 250 miliónů. 87.2 procenta obyvatel jsou muslimové, 9.9 procenta tvoří křesťané, 1.7 procenta hinduisté a 0.7 procenta budhisté. Podle P. Franze Magnis-Susena je Indonésie pravděpodobně jedinou zemí s islámskou většinou, která připouští křesťanům muslima. P. Franz žije v Indonésii od roku 1961.

BLAHOPŘEJEME

Malá **Leia Ludmila Reynolds** byla pokřtěna v neděli 22. února 2015 v kostele Panny Marie Karmelské v Astorii. Gratulujeme rodičům Lucii a Matthewovi k prvnímu dítěti. Přejeme celé rodině hodně Božího požehnání a radosti. Za krajanskou rodinu Fr. Antonín

Duchovní obnova s biskupem Václavem Malým

Milí přátelé, srdečně Vás zvú na duchovní obnovu, kterou povede Mons. Václava Malý, biskup pro krajany žijící v zahraničí.

Program návštěvy pana biskupa:

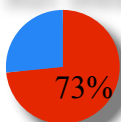
Sobota, 14. března 2015 v 1 pm přednáška v kostele Panny Marie Karmelské v Astorii, v suterénu kostela. Po přestávce s občerstvením, kající bohoslužba.

Večer v 6 pm bude beseda s biskupem Václavem Malým na téma statečnost v souvislosti s výročím okupace Československa v roce 1938, v Národní budově na Upper East Side, Galerie Českého centra, 321 East 73 Street, NY 10021.

Neděle, 15. března 2015 mše svatá v kostele Panny Marie Karmelské v Astorii. Po mši svaté setkání a beseda s panem biskupem.

SBÍRKA NA OBRAZ PANNY MARIE HOSTÝNSKÉ

Stav sbírky

■ vybráno \$18 352

■ zbývá \$6 648

V minulém období na obraz přispěli: Dennis a Marta Pope, William Jakovac, Růžena Bunžová, Milada Hanák.

BLAHOPŘEJEME

Hokejista, student, držitel černého pásu v karate a ministrant **Dennis Sikorjak** oslaví 2. března své 15. narozeniny. Milý Dennis, za celou krajanskou rodinu Ti přeji Boží požehnání pro Tvé plány a sny. *Fr. Antonín*

Blahopřejeme k narozeninám

v měsíci březnu: Helena Kočicová 1. března, **Dennis Sikorjak 2. března**, Elen Samko 2. března, Jiří Krátký 7. března, Věra S. Kolasa 11. března, Dr. George Švejda 12. března, Růžena Daněk 14. března, Josef Daněk 16. března, František Fojtík 17. března, Tony Kočica 20. března, Irma Doskočil 23. března, Anna Hnízdová 24. března, Anna Benáček 31. března.

Děkujeme za podporu české misie a Zvonu

V minulém období přispěli:

Marek Henry, Pat a Ed Babor, Olga Chalas, Georgia Chamberlain, William Jakovac, Imrich Koval, Jiří a Hedvika Krátcí.

úmysly mší svatých v měsíci březnu 2015

datum	úmysl	dárce
Mar-01	Za + rodiče Pavlicovy	Božena a Peter Smrčka
Mar-02	Za + Libuši Širokou	Anna Benáček
Mar-04	Za zdraví pro Irenu Veselou	přátelé
Mar-07	Za Jiřího Krátkého, za jeho zdraví v den jeho 87 narozenin	manželka Hedvika s rodinou
Mar-08	Za + Libuši Širokou	dcera Libuše s rodinou
Mar-11	Za + rodinu Dr. Bohuslava Slavíka	rodina Kolasova
Mar-15	Za krajanskou rodinu	
Mar-18	Za + Stanislava Mergla	manželka Irene
Mar-19	Za + Josefa Zolmana	Jaroslava Zolmanová
Mar-22	Za krajanskou rodinu	
Mar-25	Za vše dobré a zdraví pro přátele v Pinellas Park, FL	rodina Bláhová
Mar-27	Za + rodiče Bednářovy a syna Jana	rodina Bláhová
Mar-29	Za Annu Benáčkovou za dar zdraví	
Mar-31	Za + maminku	Anna Benáček

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - šeky na podporu pro časopis a missi: Czech Catholic Mission in NYC - na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek - Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30 am v dolním kostele Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave, Astoria NY příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall - adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info Slovenská mše sv. každou neděli v 11.00 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) <http://www.stjohnnepomucene.org>

pokračovani z minulého čísla

Mons. Ján Vojtaššák bol nepohodlným pre štátnu moc. Prvýkrát bol zaistený dňa 5. 5. 1945 a internovaný v biskupskom letnom sídle v Spišskom Štiavniku. Odtiaľ bol prevezený do bratislavskej štátnej väznice, kde bol bez konkrétneho obvinenia a náležitého vyšetrenia sedem mesiacov žalárováný. Na Spiš sa vrátil až 30. 11. 1945.

Po vzniku Katolíckej akcie 10. 6. 1949 bol otec biskup jedným z jej najaktívnejších odporcov z radov biskupov v Československu. Už 30. 8. 1949 vydal „Poučenie o rozkolníckej Katolíckej akcii“, ďalej hneď v septembri inštrukcie pre kňazov: O Exkomunikačnom dekréte pre rozkolnú Katolícku akciu, Exkomunikačný dekrét o komunizme, Kázanie o cirkevných trestoch, Súpis cirkevného majetku, Kongruový zákon, Laickí učители, Náboženstvo a starostlivosť o vyučovanie náboženstva a Sľub vernosti. Tieto inštrukcie svedčia o starostlivosti biskupa o svojich kňazov a veriaciach, ktorých takto intenzívne viedol po správnej ceste a zároveň pripravoval na ďalšie udalosti. Tie prišli už onedlho.

Dňa 23. 6. 1949 bol na biskupský úrad spolu s pomocníkom dosadený zmocnenec Povereníctva školstva. Kontroloval všetku prichádzajúcu i podanú poštu biskupskej kancelárie, ako aj celkové dianie a návštevy biskupského úradu. Dňa 3. 6. 1950 bol otec biskup Vojtaššák, spolu s pomocným biskupom Štefanom Barnášom a archivárom Biskupského úradu Jozefom Vrbovským opäť internovaný, tentoraz v biskupskej rezidencii pod dozorom dosadeného vrátnika a príslušníkov Štátnej bezpečnosti. V noci 15. 9. 1950 bol podvodom vylákaný na údajnú schôdzku kňazov v Trenčíne. Bol však zatknutý a odvečený do vyšetrovacej väzby v Ruzyni v Prahe. Medzi „presvedčovacie“ metódy tamojších vyšetrovateľov boli bežne zaradované výsluchy na smeny, bitka, ponižovanie, psychický teror, trýznenie zimou, hladom a svetlom počas dlhých nocí, celodenné pochody v stiesnených celách, učenie sa hanebných zápisníc spamäti Toto mučenie trvalo takmer do Vianoc 1950. Vtedy už bolo nazhromaždených dostatok „dôkazov“. 4. 1. 1951 bol českými príslušníkmi prevezený do Bratislavy, kde čakal na súd.

převzato z www.haligovce.fara.sk Pokračování v příštím čísle...